

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: K2-11Csp/186/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7222206486
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kubej
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7222206486.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice, sudcom JUDr. Petrom Kubejom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpený JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, žalovanej: A. B., narodená XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, D., právne zastúpená JUDr. Monika Marjanovič, advokátka so sídlom Urbánkova 6, Košice, o zaplatenie 5105,16 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 350 eur s príslúchajúcim príslušenstvom zastavuje.
- II. Konanie v časti o zaplatenie sumy 100 eur s príslúchajúcim príslušenstvom zastavuje.
- III. Konanie v časti o zaplatenie sumy 200 eur s príslúchajúcim príslušenstvom zastavuje.
- IV. Konanie v časti o zaplatenie sumy 50 eur s príslúchajúcim príslušenstvom zastavuje.
- V. Konanie v časti o zaplatenie sumy 100 eur s príslúchajúcim príslušenstvom zastavuje.
- VI. Vo zvyšku žalobu z a m i e t a.
- VII. Žalobca je p o v i n n ý nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 84,33%.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.07.2022 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 5105,16 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo dlžnej sumy od 28.12.2019 do zaplatenia a nahradiť trovy konania spočívajúce v uhradenom súdnom poplatku a trovách právneho zastúpenia. Ďalej uviedol, že so žalovaným ako dlžníkom dňa 20.06.2017 uzatvoril právny predchodca žalobcu Zmluvu o pôžičke č. 6260483/172001833 na základe ktorej poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému pôžičku vo výške 8600 eur. Podľa zmluvy mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných mesačných splátkach v počte 120 a v sume 132,84 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 15940,8 eur. Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil sumu 6613,32 eur. Žalovaný prestal dohodnuté splátky splácať riadne a včas a preto právny predchodca žalobcu listom zo dňa 27.10.2019 – Predžalobná upomienka vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, na čo poskytol žalovanému dodatočnú lehotu na plnenie viac ako 30 dní. Súčasne žalobcu upozornil, že ak nedôjde aspoň k úhrade omeškanej splátky, žalobca bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný ani v dodatočnej lehote svoj dlh neuhradil, a preto žalobca využil svoje oprávnenie v zmysle v§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dňa 19.12.2019 úver zosplatiť, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 22.12.2019 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Ku zosplateniu došlo až po márnom uplynutí dostatočne dlhej dodatočnej lehoty na planenie dlhu Splátka uvedená v predžalobnej

výzve je len najstaršou omeškanou splátkou, táto však neurčuje začatie plynutia premlčacej lehoty. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 5105,16 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané len obyčajnou poštou. Pokutu uvedenú v kolónke 3 si žalobca neuplatňuje. Ku dňu podania žalobného návrhu žalovaný uhradil sumu 6613,32 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Do podania žaloby žalovaný zvyšnú časť svojho dlhu neuhradil ani čiastočne.

2. Súd uznesením č. k.: 11Csp/186/2022-40 zo dňa 09.09.2022 vyzval žalovanú, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadrila k uplatnenému nároku žalobcu. Spolu s predmetným uznesením súd doručil žalovanej aj žalobu s prílohami. Žalovaná tieto listiny prebrala do vlastných rúk dňa 16.09.2022. (č.I.48)

3. Právna zástupkyňa žalovanej vo svojom písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu okrem iného uviedla, že žalobca nepreukázal splnenie si povinnosti v zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., pričom má za to, že žalobca pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy neskúmal komplexne schopnosť žalovanej splácať predmetný úver. V zmluve je uvedený len čistý príjem žalovanej v sume 700 eur a mesačné finančné výdavky (napr. splátky úverov, hypoték, lízingov) 200 eur, iné mesačné výdavky (napr. SIPO, náklady na bývanie, telefón 0 eur). Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy. Poukázala na ustanovenia § 7 ods. 1,2, § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Mala za to, že žalobca neoveroval bonitu žalovaného zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom SRBI. Žalobca síce zhromaždil o žalovanej isté množstvo informácií ale tieto dostatočne nevyhodnotil. Žalobca si na základe získaných informácií nemohol vytvoriť dostatočný Obráz o platobnej schopnosti žalovaného, nakoľko vôbec nemal preukázaný príjem žalovaného hodnovernými dokladmi, napriek tomu poskytol úver. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy síce vyslovene neustanovoval, že dodávateľ je povinný skúmať aj výdavky žiadateľa o úver, avšak z dikcie zákona „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov sociálnej ekonomickej situácii spotrebiteľa. Uvedené spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť takto poskytnutého úveru - § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.. Žalobca teda nepreukázal splnenie si povinnosti uloženej mu ustanovení paragrafu 7 zákon o spotrebiteľských úveroch. Žalobca nebral do úvahy pomer príjmov k výdavkom žalovaného. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ustanovení §7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. Nie smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ teda žalobca pristupoval k zisťovaniu hodnotení bonity klienta. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbujuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie čaká aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. K dnešnému dňu 07.10.2022 Došlo k splatnosti splátok splatných v období od 20.07.2017 do 20.09.2022, teda 63 splátok, nakoľko žalobca nebol oprávnený úver predčasne splatiť. Konečná splatnosť úveru je 20.06.2027. Nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov pri celkovej sume 8600 eur a počte splátok 120 mala byť mesačná splátka 71,66 eur. Žalobca podal žalobu dňa 25.07.2022. Pri počte splátok 63 od 20.07:2017 do 20.09.2022 a výške splátky 71,66 eur mal žalovaný uhradiť sumu 4514,58 eur, pričom žalovaný do dnešného dňa uhradil sumu 6613,32 eur. Z uvedeného dôvodu žiada právny zástupkyňa žalovaného žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť a priznať žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

4. Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že vo vzťahu k overovaniu bonity žalovaného ako spotrebiteľa poukazuje na tú skutočnosť, že klient spíňal štandardné riskové podmienky. Klient podpisom danej zmluvy prehlásil, že všetky uvádzané údaje sú pravdivé. Žalovaný taktiež prehlásil, že ku dňu podpisu zmluvy mu neboli známe žiadne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie si záväzku vyplývajúceho mu zo zmluvy. Uvedené vyhlásenia sú súčasťou uzatvorenej zmluvy. Žalovaný z titulu zamestnanca preukázal aj výšku svojho mesačného príjmu a na druhej strane aj svoje mesačné výdavky. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak s poukazom na žalovaným uvedené hodnoty javí ako primeraná. Žalobca nemá dosah na okolnosti, ktoré

po podpise zmluvy znemožnili žalovanému riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť. Právny zástupca poskytol súpis skutočností, ktoré boli zo strany žalobcu zisťované v rámci bonity klienta, a výsledkom bol rozdiel medzi príjmom a výdavkami suma 292,37 eur, pričom suma splátky sa v tomto kontexte javila ako primeraná – 132,84 eur. Keďže výsledkom porovnania príjmov a výdavkov o je suma vyššia ako je výška schválenej splátky, žiadosť žalovaného bola schválená. Vzhľadom k vyššie uvedenému žalobca mal za to, že bonita žalovaného bola posúdená s odbornou starostlivosťou. Na základe uvedených skutočností žalobca má za to, že súd po vykonanom dokazovaní by mal jeho nároku v celom rozsahu vyhovieť.

5. Právna zástupkyňa žalovaného vo svojom vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, zotrvala na svojich pôvodných námietkach uvedených vo svojom skoršom písomnom vyjadrení a tieto zopakovala s tým, že poukázala v tomto kontexte aj na judikatúru súdnych autorít ako aj na rozhodnutia Súdneho dvora v rozsudku LCL Le Credit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi C-565/12. Následne poukázala aj na tú skutočnosť, že v prejednávanej spore nedošlo k preukázaniu zo strany žalobcu, že boli splnené podmienky v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka, pričom v tejto súvislosti uviedla, že dôkazné bremeno v týchto otázkach zaťažuje práve žalobcu. Žalobca nepreukázal, že by Oznamenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.12.2019 pre žalovanú vôbec podal na poštovú prepravu. Vzhľadom na uvedené má za to, že nedošlo k platnému zosplatneniu predmetného úveru. Taktiež nebola dodržaná lehota na zosplatnenie podľa § 565 - najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, pretože podľa predložených dokladov k zosplatneniu došlo pre splátku splatnú 20.04.2019 a teda 3 mesiace uplynuli 20.07.2019 s tým, že predžalobnou upomienkou zo dňa 27.10.2019 bola žalovaná upozornená na omeškanie, na možnosť zosplatnenia a taktiež jej bola uložená lehota do 05.12.2019 na dodatočné plnenie. S poukazom na tok zosplatneniu malo dôjsť do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, ktorou bola splátka splatná 20.05.2019 a keďže k vyhláseniu splatnosti celého úveru došlo až dňa 22.12.2019 má za to, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru. V tejto súvislosti žalovaná prostredníctvom svojej právnej zástupkyne poukázala aj na rozhodnutie dovolacieho súdu NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020. K dnešnému dňu 07.10.2022 došlo k splatnosti splátok splatných v období od 20.07.2017 do 20.11.2022, teda 65 splátok, nakoľko žalobca nebol oprávnený úver predčasne splatiť. Konečná splatnosť úveru je 20.06.2027. Nakoľko poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov pri celkovej sume 8600 eur a počte splátok 120 mala byť mesačná splátka 71,66 eur. Žalobca podal žalobu dňa 25.07.2022. Pri počte splátok 65 od 20.07.2017 do 20.11.2022 a výške splátky 71,66 eur mal žalovaný uhradiť sumu 4657,90 eur, pričom žalovaný do dnešného dňa uhradil sumu 6613,32 eur. Na základe uvedeného žalovaná žiada celú žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

6. Súd uznesením č. k.: 11Csp/186/2022-137 zo dňa 24.03.2023 pripustil aby do konania na miesto žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava vstúpila ako žalobca spoločnosť: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154.

7. Súd prvej inštancie nariadil vo veci pojednávanie.

8. Právny zástupca žalobcu dňa 03.04.2023 doručil súdu elektronické podanie, ktorého súčasťou okrem ospravedlnenia neúčasti žalobcu ako aj jeho právneho zástupcu a súhlasu, aby sa konalo a rozhodlo aj v ich neprítomnosti, bolo aj čiastočné späťvzatie návrhu z dôvodu čiastočnej úhrady uplatňovaného nároku zo strany žalovanej po podaní návrhu a to vo výške 350 eur. Súčasne v tejto časti žiadal konanie zastaviť (aj prislúchajúcim príslušenstvom) a zároveň upravil žalobný petít s ohľadom na čiastočné plnenia zo strany žalovanej.

9. Právny zástupca žalobcu dňa 15.06.2023 doručil súdu elektronické podanie, ktorého súčasťou okrem ospravedlnenia neúčasti žalobcu ako aj jeho právneho zástupcu a súhlasu, aby sa konalo a rozhodlo aj v ich neprítomnosti, bolo aj čiastočné späťvzatie návrhu z dôvodu čiastočnej úhrady uplatňovaného nároku zo strany žalovanej po podaní návrhu a to vo výške 100 eur. Súčasne v tejto časti žiadal konanie zastaviť (aj prislúchajúcim príslušenstvom) a zároveň upravil žalobný petít s ohľadom na čiastočné plnenia zo strany žalovanej.

10. Právny zástupca žalobcu dňa 01.08.2023 doručil súdu elektronické podanie, ktorého súčasťou okrem ospravedlnenia neúčasti žalobcu ako aj jeho právneho zástupcu a súhlasu, aby sa konalo a rozhodlo aj v ich neprítomnosti, bolo aj čiastočné späťvzatie návrhu z dôvodu čiastočnej úhrady uplatňovaného

nároku zo strany žalovanej po podaní návrhu a to vo výške 200 eur. Súčasne v tejto časti žiadal konanie zastaviť (aj prislúchajúcim príslušenstvom) a zároveň upravil žalobný petit s ohľadom na čiastočné plnenia zo strany žalovanej.

11. Právny zástupca žalobcu dňa 08.09.2023 doručil súdu elektronické podanie, ktorého súčasťou okrem ospravedlnenia neúčasti žalobcu ako aj jeho právneho zástupcu a súhlasu, aby sa konalo a rozhodlo aj v ich neprítomnosti, bolo aj čiastočné späťvzatie návrhu z dôvodu čiastočnej úhrady uplatňovaného nároku zo strany žalovanej po podaní návrhu a to vo výške 50 eur. Súčasne v tejto časti žiadal konanie zastaviť (aj prislúchajúcim príslušenstvom) a zároveň upravil žalobný petit s ohľadom na čiastočné plnenia zo strany žalovanej.

12. Právny zástupca žalobcu dňa 16.10.2023 doručil súdu elektronické podanie, ktorého súčasťou okrem ospravedlnenia neúčasti žalobcu ako aj jeho právneho zástupcu a súhlasu, aby sa konalo a rozhodlo aj v ich neprítomnosti, bolo aj čiastočné späťvzatie návrhu z dôvodu čiastočnej úhrady uplatňovaného nároku zo strany žalovanej po podaní návrhu a to vo výške 100 eur. Súčasne v tejto časti žiadal konanie zastaviť (aj prislúchajúcim príslušenstvom) a zároveň upravil žalobný petit s ohľadom na čiastočné plnenia zo strany žalovanej.

13. Právny zástupca žalobcu dňa 08.11.2023 doručil súdu elektronické podanie, ktorého súčasťou okrem ospravedlnenia neúčasti žalobcu ako aj jeho právneho zástupcu a súhlasu, aby sa konalo a rozhodlo aj v ich neprítomnosti, bolo aj čiastočné späťvzatie návrhu z dôvodu čiastočnej úhrady uplatňovaného nároku zo strany žalovanej po podaní návrhu a to vo výške 100 eur. Súčasne v tejto časti žiadal konanie zastaviť (aj prislúchajúcim príslušenstvom) a zároveň upravil žalobný petit s ohľadom na čiastočné plnenia zo strany žalovanej. (uvedené späťvzatie bolo súdu doručené až po vyhlásení rozhodnutia – pozn. súdu)

14. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podstatným obsahom listín predložených žalobcom pričom zistil tento skutkový stav:

15. Právny predchodca žalobcu Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako veriteľ na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere číslo 1720018333 zo dňa 20.06.2017 poskytla žalovanej pôžičku v sume 8600 eur. Celkové náklady spotrebiteľa kalkulované vo výške 7340,80 eur celková suma pôžičky 15940,80 eur. Ročná úroková sadzba 14,90%, RPMN 14,90% pri priemernej hodnote RPMN 9,68 %. Mesačná splátka s poistením – 132,84 eur. Počet mesačných splátok 120. Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 20.06.2027. Prvá splátka splatná 20.07.2017. Ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o pôžičke sa mali stať Zmluvné podmienky pre poskytovanie spotrebiteľských úverov pre fyzické osoby –občanov. V časti X. Splátkový kalendár sa nachádzal podrobný rozpis jednotlivých mesačných splátok do úplného splatenia úveru. Súčasne k zmluve podľa zoznamu dokladov k pôžičkám bol pripojený súhlas so spracovaním osobných údajov, formulár štandardné európske informácie a formulár o finančnom sprostredkovaní, dispozičná karta k účtu a fotokópia dokladu totožnosti.

16. Predžalobnou upomienkou zo dňa 27.10.2019 právny predchodca žalobcu upovedomil žalovanú, že k uvedenému dňu eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 530,88 eur, ktorý žiada bezodkladne uhradiť. Ak do 05.12.2019 nedôjde k úhrade, veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Uvedená zásielka sa vrátila 12.11.2019 právnenému predchodcovi žalobcu s poznámkou „neprevzatá v odbernej lehote“.

17. Z Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.12.2019 právny predchodca žalobcu, oznámil žalovanej, že jeho úver z úverovej zmluvy č. 1720018333 sa stal splatným v celom rozsahu naraz a predstavuje sumu 7969,61 eur, pričom istina úveru sa bude ďalej úročiť zákonným úrokom z omeškania odo dňa zosplatenia až do jej úplného zaplatenia.

18. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná doposiaľ uhradila sumu 6613,32 eur (č.l.17- 2. strana)

19. Súd tento skutkový stav právne posúdil podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

20. Podľa ust. § 52 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

22. Podľa ust. § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

23. Podľa ust. § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

24. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

25. Podľa ust. § 53 ods. 6 OZ ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

26. Podľa ust. § 54 ods. 1 a 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

27. Podľa ust. § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

28. Podľa ust. § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

29. Podľa ust. § 41 OZ, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

30. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

31. Podľa ust. § 2 písm. a), b), d) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje

poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

32. Podľa ust. § 2 písm. g), h) i) zákona č. 129/2010 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok; celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom; ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

33. Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

34. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom

splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

35. Podľa ust. § 9 ods. 6 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

36. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

37. Podľa ust. 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

38. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia dlhu (ďalej aj ako „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

39. Podľa ustanovenia § 150 ods. 1,2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "CSP"), strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

40. Podľa ustanovenia § 151 ods. 1,2 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

41. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného nároku sa súd prednostne zameril na skúmanie vecnej legitímácie strán sporu, predovšetkým na skúmanie, či je žalobca aktívne vecne legitímovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanej na základe uzatvorenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovanej, je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009). Z uvedeného dôvodu súd zameril pozornosť na vysporiadanie sa s otázkou platného postúpenia pohľadávky, na základe ktorej by súd mohol konštatovať, že žalobca je skutočným nositeľom práva, ktorého sa v spore voči žalovanej domáha.

42. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu jako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 20.06.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 1720018333, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej pôžičku v sume 8600 eur. Celkové náklady spotrebiteľa kalkulované vo výške 7340,80 eur celková suma pôžičky 15940,80 eur. Ročná úroková sadzba 14,90%, RPMN 14,90% pri priemernej hodnote RPMN 9,68 %. Mesačná splátka s poistením – 132,84 eur. Počet mesačných splátok 120. Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 20.06.2027. Prvá splátka splatná 20.07.2017. Ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci.

43. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že žalobca si v konaní uplatňuje voči žalovanej nárok vzniknutý mu z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ. Predmetná zmluva o pôžičke je spotrebiteľskou zmluvou a teda na právny vzťah založený zmluvou o pôžičke súd aplikoval príslušné ustanovenia občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. občianskeho zákonníka). Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (okrem iných) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky (§ 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch).

44. Je pritom nutné zmieniť, že spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ktorý je predmetom sporu, žalobca v spore nespochybňoval.

45. Žalobca si v konaní uplatňuje nárok, ktorý na neho prešiel titulom právneho nástupníctva po tom, čo právny predchodca žalobcu vykonal predčasné zosplatenie úveru. V predmetnom prípade súd skúmal, či došlo k platnému predčasnému zosplateniu úveru, ktorý mohol byť následne postúpený na tretí subjekt (v tomto prípade na žalobcu).

46. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka v spojení s § 565 občianskeho zákonníka, keď § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch potom upravuje oprávnenie postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné postúpenie pohľadávky musia byť splnené kumulatívne. Ustanovenie § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplata celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Predmetná výzva potom pre jej platnosť musí byť dostatočne určitá, tzn. musí z nej byť zrejme, pre nezaplata ktorej splátky má následne dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, ktorým vyhlásením bude veriteľ požadovať zaplata celej pohľadávky. Podľa § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 občianskeho zákonníka zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplata celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškание s uvedenou

splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Veriteľ je potom časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká. Súd ďalej má za to, že pre platné zosplatenie celého úveru sa vyžaduje doručenie výzvy na úhradu omeškaných splátok a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, ako následok nezaplatenia pohľadávky aj napriek doručenej výzve. Pretože až dorúčením predmetného oznámenia sa žalovaný mohol dozvedieť, že pohľadávka je splatná v celom rozsahu a žalobca je oprávnený postupovať v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. V predmetnom prípade žalovaná v konaní spochybnila doručenie Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.12.2019. Napriek nevyhnutnosti uniesť v tomto smere dôkazné bremeno preukázaním doručenia ako Predžalobnej upomienky, tak aj Oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti žalobca v konaní výslovne uviedol, že „oznámenie o vyhlásenie okamžitej splatnosti dlhu bolo zasielané žalovanej len obyčajnou poštou, nakoľko pred zosplatením bola žalovanému adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol žalovaný upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok“ (č. I. 191-192 spisu). Žalobca je toho názoru, že „predmetná listina má len deklaratórny charakter a jej účinky spätne nastanú momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom“ (č. I. 191-192 spisu). Súd v súvislosti s takýmto tvrdením poukazuje na právny záver Krajského súdu v Žiline, ktorý v uznesení, sp. zn. 11CoCsp/29/2022-218 zo dňa 27.10.2022 uviedol, že vzhľadom na námietky žalovaných 1/ a 2/ o tej skutočnosti, „že im nebolo doručené oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru datované dňom 26.02.2017, bolo povinnosťou žalobcu preukázať, že predmetné oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru sa dostalo do sféry dispozícií žalovaných“. V nadväznosti na uvedené je odvolací súd toho názoru, že „zodpovedanie otázky, či došlo k účinnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úverov je rozhodné pre posúdenie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v prejednávanej spore tak, ako to prezumuje § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky z pôvodného žalobcu na súčasného žalobcu, podľa ktorého možno postúpiť iba pohľadávku so všetkými právami s ňou spojenými, ktorá je po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. V zmysle § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky sa pre prechod práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (pokiaľ sa nejedná o banku, ako je tomu v predmetnom prípade), vyžaduje, aby došlo k postúpeniu pohľadávky so všetkými právami s ňou spojenými a postupuje sa pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V predmetnom prípade nastala situácia, kedy žalobca v konaní nepreukázal, kedy bolo oznámenie o predčasnej splatnosti úveru žalovanej doručené, resp. keby bolo aspoň podané na poštovú prepravu (s tým, že sa dostalo do dispozičnej sféry žalovaného žalovaného). Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na právny záver vyslovený v Uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 12Co/214/2017 zo dňa 31.08.2017, ktorý uvádza, že k zosplateniu úveru nedochádza automaticky po tom, ako sa žalovaný dostal do omeškania s platením viac ako troch splátok úveru. Splatnosť celej pohľadávky nenastáva totižto priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi či toto právo uplatní. Aj z toho záveru je nutné konštatovať povinnosť uskutočniť zosplatenie a túto skutočnosť spotrebiteľovi oznámiť. Ohľadom doručovania oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalobca v spore hodnoverne listinne nepreukázal, že predmetná listina bola vôbec doručovaná do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca tak neunesol dôkazné bremeno na preukázanie skutočnosti, že žalovanému bolo právnym predchodcom žalobcu doručené oznámenie o mimoriadnej splatnosti úveru a to i napriek tomu, že pre platné zosplatenie celého úveru sa vyžaduje doručenie oboch uvedených písomností, t.j. výzvy na úhradu omeškaných splátok a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru (rovnako napr. Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí zo dňa 12.05.2021, sp. zn. 9CoCsp/31/2020) a teda neboli dodržané podmienky uvedené v § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka a § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., následkom čoho je, že nebolo možné, aby došlo k platnému postúpeniu pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalovaného. Súd z dôvodu opatrnosti pre ozrejmienie uvádza, že skutočnosť, že k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť po začatí konania a súd pripustil zmenu na strane žalobcu má iba ten následok, že voči súdu (pre zmenu strany z dôvodu právneho nástupníctva) sa pre platné postúpenie pohľadávky nevyžaduje preukázanie oznámenia o vyhlásení o postúpení pohľadávky, ale predloženie Zmluvy, ktorou k postúpeniu pohľadávky došlo, pričom v predmetnom prípade, pred vydaním uznesenia súd zisťoval procesné podmienky pre zmenu subjektu na strane žalobcu, nie však

hmotnoprávne. Zároveň je v tejto súvislosti nutné poukázať na rozsudok NS SR zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 1Cso/147/2017 (R 60/2016), kde Najvyšší súd konštatoval, že „je preto logické, že ak bola postúpená pohľadávka v rozpore so zákonom, nemožno uvedené konvalidovať ani včasným a riadnym oznámením o postúpení pohľadávky dlžníkovi“. V predmetnom prípade súd konštatuje, že má za to, že v konaní nebolo preukázané splnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, keď žalobca v konaní nepreukázal, že by oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 22.11.2018 (č. I. 7 spisu) bolo žalovanému doručené, príp. sa aspoň dostalo do jeho dispozičnej sféry. Rovnako to uviedol aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí zo dňa 18.08.2020, sp. zn. 17CoCsp/28/2020, podľa ktorého „vyhlásenie o predčasnej splatnosti úveru ako aj predchádzajúca výzva na úhradu dlhu s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru musí byť písomne preukázané a musí byť doručené dlžníkovi inak platí, že zmluvný vzťah trvá do času dojednaného v zmluve, t. j. do termínu konečnej splatnosti celého úveru. Pokiaľ teda v konaní nebolo preukázané, že došlo k platnému zosplatneniu úveru, nie je možné konštatovať preukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., ako ustanoveniu upravujúcemu oprávnenie postúpiť pohľadávku, pričom skutočnosti v ňom uvedené sú ďalšími predpokladmi (okrem už zmieneného § 53 ods. 9 a § 565 občianskeho zákonníka) pre postúpenie pohľadávky. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a teda pre nepreukázanie splnenia podmienok pre platné postúpenie pohľadávky z právneho predchodcu žalobcu na žalobcu, nie je potom v konaní možné ustáliť, že postúpenie pohľadávky v zmysle Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok (č. I. 112- 118 spisu) je platné. Súd uzatvára, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonom požadovaných predpokladov na postúpenie pohľadávky a teda zmluva o postúpení pohľadávky je neplatná a postupca (právny predchodca žalobcu) zostal veriteľom svojej pohľadávky, ktorá na žalobcu pre neplatnosť zmluvy neprešla, na základe čoho je nutné konštatovať, že v konaní nebola preukázaná aktívna vecná legitímácia žalobcu. Súd svoj vyššie zmienený právny záver podopiera právnym záverom Najvyššieho súdu SR, ktorý v konaní, sp. zn. 1Cdo/147/2017, v ktorom posudzoval platnosť/neplatnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky podľa § 398 Občianskeho zákonníka konštatoval (rozhodnutie zo dňa 24.04.2018), že osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je naplatné postúpenie potrebné (v predmetnom prípade § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Najvyšší súd v predmetnom konaní zároveň konštatoval, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 Občianskeho zákonníka alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť. V predmetnom prípade žalobca nepreukázal splnenie podmienok v zmysle § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. účinnom v čase postúpenia pohľadávky, ktorý umožňuje postúpiť pohľadávku, ak došlo k jej platnému zosplatneniu, predpokladom ktorého je preukázanie doručenia výzvy a oznámenia tak, ako je to uvedené vyššie. Vyhotovenie listiny (oznámenia) nepreukazuje jej reálne odoslanie či dokonca doručenie adresátovi a preto iba predloženie takejto listiny nemôže byť spôsobilé vyvolať účinky splnenia podmienok uvedených v § 17 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. a § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka. Cieľom povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na strane konania, bez ohľadu na jej procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranou v opačnom procesnom postavení než je ten, kto nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Pokiaľ teda žalobca v konaní nepredložil dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že sa nielen výzva, ale aj oznámenie právneho predchodcu žalobcu dostali do dispozičnej sféry žalovaného, keď žalovaná výslovne popierala doručenie takejto výzvy, znáša žalobca následky takéhoto nepreukázania v podobe pre neho nepriaznivého rozhodnutia.

47. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru upravuje ustanovenie § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo systematického zaradenia týchto ustanovení v Občianskom zákonníku ako aj logického výkladu vyplýva, že zákonodarca vyžaduje jednoznačne 2 úkony, ktoré úkonu musia byť adresné a určité, prvým úkonom je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým úkonom je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, keď z predmetných úkonov musí byť jednoznačné, vo vzťahu ku ktorej splátke výzva a zosplatnenie smeruje. Uvedený právny názor potvrdil vo svojom rozhodnutí Krajský súd Žilina vo svojom rozhodnutí zo dňa 26.04.2018 sp. zn. 10Co/84/2018, v zmysle ktorého „v súdnej veci je nepochybné, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bol/je vzťahom spotrebiteľským. V zmysle § 53 ods. 9 Obč. zák. (citovaného v napadnutom rozsudku) je

obligatórnou a zároveň kumulatívnou podmienkou (platného) vyhlásenia mimoriadnej splatnosti plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy povinnosť veriteľa (v danom prípade právneho predchodcu žalobcu) upozorniť dlžníka (žalovaného) na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani len konkrétne skutkovo netvrdí, že by vyššie spomínanému listu zo dňa 20.5.2013 (označenému ako oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti) takéto upozornenie predchádzalo. Následne je nutné konštatovať, že pre rozpor so zákonom – s § 53 ods. 9 Obč. zák. – je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti neplatným právnym úkonom (§ 39 Obč. zák.). Nakoľko nedošlo ku platnému zosplatneniu úveru, nemôže byť platným ani následné postúpenie týmto spoplatnením (údajne) vzniknutej pohľadávky. Takáto pohľadávka k danému obdobiu totiž neexistovala. Zmluva o postúpení pohľadávky je tak neplatným právnym úkonom, v dôsledku čoho nie je žalobca subjektom aktívne vecne legitimovaným v prebiehajúcom spore“.

48. Súd zároveň uvádza, že z oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (č. I. 15 spisu) ani nevyplýva, vo vzťahu ku ktorej nezaplatenej splátke malo dôjsť k zosplatneniu pohľadávky. Uvedené nevyplýva ani z výzvy - predžalobnej upomienky. V zmysle § 37 ods. 1 občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný. V zmysle podmienky určitosti právneho úkonu je nutné konštatovať, že z predmetného oznámenia o zosplatnení pohľadávky nevyplýva, pre ktorú splátku, kedy a v akej výške sa žalovaný dostal do omeškania, keď sa jedná o podmienku pre následné zosplatnenie úveru. Spotrebiteľovi musí byť z oznámenia jednoznačne určiteľné, pre nezaplatenie ktorej splátky veriteľ dlh zosplatňoval. Zo súdu predloženého oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti zmienené skutočnosti nevyplývajú a súd teda ustálil, že takéto právnym predchodcom žalobcu uskutočnené právne úkony sú neurčité a nezrozumiteľné. Súd teda ustálil, že oznámenie o okamžitej splatnosti úveru nebolo uskutočnené v súlade so zákonom (§ 37 ods. 1, § 53 ods. 9 občianskeho zákonníka), nedošlo teda k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a právny predchodca žalobcu teda nemohol platne postúpiť pohľadávku vyplývajúcu z predmetnej úverovej zmluvy. Právny úkon, ktorý nie je dostatočne určitý je nutné posúdiť ako absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 37 ods. 1 občianskeho zákonníka. Postúpenie pohľadávky bez splnenia zákonných podmienok (§ 53 ods. 9 občianskeho zákonníka, § 565 občianskeho zákonníka, § 17 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch) je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex offico. Vyhlásenie veriteľa o predčasnej splatnosti dlhu je jednostrannou zmenou zmluvných podmienok, ktorá, ako vyplýva z judikatúry Súdneho dvora EÚ (rozsudok vo veci C-92/11, RWE Vertrieb AG vs. Verbraucher-Zentrale Nordrhein - Westfalen a ďalšie) má byť nevyhnutne odôvodnená. V tejto súvislosti súd uvádza, že predžalobná upomienka ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pre svoju určitosť musia jasne definovať omeškanie splátky ako dôvodu pre mimoriadnu splatnosť úveru, keď pokiaľ táto podstatná náležitosť chýba, jedná sa o neurčité právne úkony v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. S takýmto záverom sa rovnako stotožnil Krajský súd v Prešove, ktorý v rozhodnutí zo dňa 28.06.2018 sp. zn. 6Co/26/2017 uviedol, že „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatnenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj a to identifikáciu tej nezaplatenej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatnenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítat' premičacia doba podľa §103 OZ. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatnil celý dlh je na úkor určitosti, nejasný , vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitosť (§37 ods.1 OZ)“.

49. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že veriteľ (právny predchodca žalobcu) nesplnil podmienky pre zosplatnenie úveru, keď vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru tak, že v rámci uplynutia 3-mesačnej lehoty nedošlo k uplynutiu 15-dňovej výzvy na zaplatenie dlhu (uvedené nie je možné identifikovať a to z dôvodu, že v oboch výzvách adresovaných žalovanej absentuje údaj o splátke, na základe ktorej neuhradeniu malo dôjsť k zosplatneniu), keď nepreukázal, že by žalovanému doručil pred postúpením pohľadávky na žalobcu oznámenie o okamžitej splatnosti úveru, keď oznámenie o okamžitej splatnosti úveru, ktoré malo byť žalovanému odoslané neobsahovalo označenie splátky, pre ktorú by malo byť uskutočnené zosplatnenie úveru, tzn. jednalo sa o neurčitý právny úkon súd konštatoval, že nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, keď postúpiť pohľadávku bolo možné len v prípade splatnosti celej pohľadávky.

50. Vo vzťahu k spornosti, či je na postúpenie pohľadávky zároveň možné aplikovať § 92 ods. 8 zákona o bankách, z dôvodu opatrnosti súd prvej inštancie uvádza, že podstatným pre posúdenie, či žalovaná bola alebo nebola klientom banky a teda či sa jedná alebo nejedná o bankovú pohľadávku je skutočnosť, v ktorý moment došlo k zosplatneniu pohľadávky veriteľa. Pre prípad, že by k zosplatneniu pohľadávky došlo až po tom, čo došlo k zlúčeniu, tzn. v čase pred zosplatnením sa dlžník stal „živým klientom banky“, je nutné na predmetný prípad aplikovať § 92 ods. 8 zákona o bankách a teda právny predchodca žalobcu musel spĺňať aj podmienky v tomto ustanovení definované. V predmetnom prípade k zlúčeniu došlo k 01.01.2018, tzn. pred vyhlásením okamžitej splatnosti úveru, tzn. na právneho predchodcu žalobcu prešiel živý klient, voči ktorému až banka následne vyhlasovala okamžitú splatnosť úveru. Je teda nutné zmieniť, že sa v predmetnom prípade jedná o bankovú pohľadávku a pre prípad, že právny predchodca žalobcu mal záujem vyhlásiť okamžitú splatnosť, musel by najskôr preukázať splnenie požiadavky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, čo v predmetnom prípade nenastalo.

51. Súd v konaní na nariadenom termíne pojednávania zamietol návrh žalobcu z dôvodu nepreukázania aktívnej vecnej legitímácie v konaní a preto sa ďalej bližšie nezaoberal všetkými námietkami strán učinými v konaní, keď žalovaná v konaní namietala aj nedostatočné posúdenie bonity zo strany právneho predchodcu žalobcu pred poskytnutím spotrebiteľského úveru a bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (I. ÚS 241/07).

52. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých stranami sporu. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledok konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

53. Vzhľadom na vyššie uvedené súd žalobný návrh žalobcu zamietol zohľadňujúc pritom dispozičný prejav žalobcu v podobe opakovaných čiastočných späťvzatí v dôsledku čiastočných úhrad zo strany žalovanej po podaní žalobného návrhu. (§ 144 a nasl. CSP)

54. Úroky z omeškania predstavujú sekundárny právny nárok, ktorý vzniká ex lege ako dôsledok porušenia primárnej právnej povinnosti plniť svoj peňažný záväzok včas a riadne. Možno ich vymedziť ako určitú majetkovú sankciu, ktorú zákon spája výlučne s omeškaním plnenia peňažného záväzku. Vzhľadom na skutočnosť, že súd zamietol žalobu čo do zaplatenia istiny, nevznikol žalobcovi nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, ktoré sú sekundárnym nárokom závislým od povinnosti zaplatenia istiny. Súd preto nárok žalobcu aj vo vzťahu k zaplateniu úrokov z omeškania z dlžných súm zamietol.

55. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

56. Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

57. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

58. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

59. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a ust. § 256 ods. 1 CSP (opakované späťvzatia žaloby v dôsledku čiastočných úhrad zo strany žalovanej po podaní žaloby) a rozhodol tak, že žalovanej, ktorá bola v konaní úspešnou stranou sporu, priznal

náhradu trov konania v rozsahu 84,33%. Zároveň súd samostatným uznesením rozhodne aj o vrátení súdneho poplatku v časti späťvzatia.

60. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené v enunciaci tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice písomne v dvoch vyhotoveniach. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 363, § 364 CSP) Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. (§ 358 CSP) Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že: a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP).